

Beste leden,

Op **dinsdag 12 maart** vindt de 309de lezing plaats, getiteld: **‘Rewilding in het Nederlandse landschap’**.

Al decennialang neemt de gemiddelde kwaliteit van landnatuur in Nederland langzaam af. Ondanks een voorzichtige stabilisatie van deze achteruitgang in de afgelopen jaren, zien we nog steeds een kwaliteitsafname in zowel gebieden met een hoge ecosysteemkwaliteit als in agrarische gebieden (PBL, 2016; PBL, 2017). Om het tij te keren verschoof men al vanaf de jaren zeventig van de vorige eeuw het accent van ‘patroonbeheer’ naar ‘procesbeheer’; van het koppelen van natuur aan agrarische cultuurlandschappen naar het terugtrekken van de mens uit de natuur (Wolf, 2012). Natuurontwikkeling in Nederland heeft zich sinds deze omwenteling gespiegeld naar beide vormen van beheer; van het stimuleren van natuurherstel in agrarische cultuurlandschappen tot het focussen op ‘rewilding’ in uiterwaarden en oude groeves. De term ‘rewilding’ oogt exotisch en bijna barbaars in vergelijking met de relatief brave traditie van Nederlands natuurbeheer. Echter, de afgelopen jaren is ‘rewilding’ in ons land een gevestigde praktijk geworden. Deze lezing houdt de fascinatie voor wildere natuur in Nederland onder de loep. Hoe plaatsen we deze belangstelling in de context van natuurbeleid en natuurervaring in ons land? En heeft rewilding een plaats in het Nederlandse cultuurlandschap?

'Caart van een stuk Heide veld: gelegen agter de Bauwerij' door J.G. Posth, 1797. De kaart betreft een ontwerp van een 'parkbos', een grote variant van het 'slingerbos'. Woeste gronden moesten vaak wijken voor dit soort ontwerpen (bron: Gelders Archief, 0452 Familie Brantsen nr. 457).

Grote grazers in de Oostvaardersplassen, een natuurgebied dat omheind is door hek, weg en spoorlijn (foto: auteur).

Jacob Knegt (1990) studeerde Sociale Geografie aan de Universiteit Utrecht en Erfgoedstudies aan de Universiteit van Amsterdam. Hij studeerde af op klimaatverandering in Zuid-Afrika en op 'rewilding' in het Nederlandse cultuurlandschap. Dit laatste thesisonderwerp mondde uit in een vervolgonderzoek in samenwerking met de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed, als onderdeel van het CHeriScape programma. Momenteel werkt hij als onderzoeker bij de Alliantie Zuiderwaterlinie en is hij als zelfstandige werkzaam als tuin- en landschapshistorisch onderzoeker.

Vanaf 19:00 is er de mogelijkheid om met leden te eten.

FLORIN, NOBELSTRAAT 2, UTRECHT | DINSDAG 12 maart | 20:00 UUR